

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนการสอน

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีอิทธิพลมาก เข้าถึงมวลชนทุกชั้นทุกวัย ไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา นอกจากจะให้ความบันเทิงและความรู้ต่างๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษา ให้นักเรียนรู้อาสาสมัครเห็นเหตุการณ์ เพราะสามารถที่จะแพร่หลายไปได้อย่างดี และเข้าถึงประชาชนโดยทั่วไป

คุณค่าของโทรทัศน์ ในด้านการศึกษา ในฐานะ เป็นสื่อมวลชน (นพรัตน์ ศรีประชุม, 2512) คือ

1. สามารถนำข่าวสารทั้งภาพ และเสียง ไปสู่ประชาชนทั่วไปได้โดยง่ายและรวดเร็ว
 2. โทรทัศน์จะรวบรวมคุณค่าที่ดีของวิทยุและภาพยนตร์เข้าไว้ด้วยกัน ทำให้มีอิทธิพลในการชักชวนให้สนใจมากขึ้น สามารถสร้างความเชื่อถือ หักศรัทธา ของชุมชนได้เป็นอย่างดี
 3. ช่วยย่นเวลาการอธิบาย การพูด การบรรยาย การพาไปชมสถานที่ต่างๆ ได้
 4. อาจใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงสังคม วัฒนธรรม ความประพฤติและการแต่งกายได้
 5. ช่วยให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่า เหตุการณ์นั้น ๆ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคน ทำให้รับรู้ สามารถเปลี่ยนความรู้สึก และความคิดเห็นได้ดี
 6. ถ้าผู้ปกครองมีความสามารถรู้จักเลือกและแนะนำให้เด็กชมรายการที่ดี โทรทัศน์ก็จะมีบทบาทช่วยในการอบรม ฝึกนิสัยที่ดีให้แก่เด็กได้
 7. โทรทัศน์จะช่วยส่งเสริมบทเรียนและการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- นอกจากโทรทัศน์จะมีคุณค่าดังที่กล่าวมาแล้ว โทรทัศน์ยังเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่มีคุณค่าประเภทหนึ่ง ที่สามารถทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คุณค่าของโทรทัศน์ที่ใช้เป็นอุปกรณ์การศึกษา(ประพัฒน์ แสงวนิช, 2506 อ้างถึง
ใน นพรัตน์ ศรีประชุม, 2512)

1. เป็นเครื่องชักจูงและเร้าใจทั้งนักเรียนและครู นอกจากฟังเสียงแล้ว ยัง
ได้เห็นภาพด้วย
2. สร้างทัศนคติที่ดี ทำให้เป็นพลเมืองดี มีความเข้าใจดีระหว่างบุคคลที่ต่างชั้น
วรรณะ มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน
3. สร้างทักษะทางสติปัญญา ช่วยนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์ข้อปัญหาและ เข้าใจ
ลำดับขั้นของการแก้ไขปัญหา
4. สาธิตกระบวนการสามารถแพร่ภาพ ถ่ายภาพกล้าให้เห็นชัดเป็นเฉพาะจุด
เป็นขั้นๆ เช่นการสาธิตการผ่าตัด สอนนักเรียนแพทย์ การพิจารณาคดีในศาล การแสดงการฝึก
สอน สาธิตการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การทำงานเป็นขั้นของโรงงาน การจัดกระบวนการ
ทางศิลป์

5. นำความรู้และประสบการณ์มาให้ ความรู้และประสบการณ์บางอย่างยาก
แก่การหามาเอง แต่โทรทัศน์ช่วยได้ เช่น นักเรียนที่อยู่คนแดนห่างไกล ได้เห็นการจับสัตว์น้ำ
ทะเล เป็นต้น ประสบการณ์ดังกล่าวจะจูงใจให้เด็กเกิดกิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative
Activities) และวิจารณ์ (Critical Thinking)

จะเห็นว่าโทรทัศน์มีบทบาทสำคัญและคุณค่าในการเรียนการสอน และปัจจุบัน
โทรทัศน์ได้รับความนิยมจากผู้ชมจำนวนมาก ดังนั้นการเสนอรายการโทรทัศน์ควรจะคำนึงถึง
คุณค่าทางการศึกษาด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน ประชาชนตลอดจนด้าน
การนำไปใช้ทางการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

นิภา กอศิริ (2502) ทำการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลโทรทัศน์ต่อการศึกษา" โดยมุ่ง
หมายในการศึกษาอิทธิพลของโทรทัศน์และความสนใจของเด็กวัยรุ่นต่อรายการโทรทัศน์ ในประเทศ
ไทย การวิจัยใช้วิธีออกแบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.4 - ม.6) จังหวัด

พระนครและธนบุรี จำนวน 6 โรงเรียน แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย 400 ฉบับ เป็นคำตอบ
ของนักเรียนชาย 250 คน และนักเรียนหญิง 150 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีโอกาสและอิสระในการชมรายการโทรทัศน์มาก
แต่ผู้ปกครองก็สนับสนุนให้ชมรายการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ทัศนคติ ของนักเรียนในการชม
โทรทัศน์เนื่องมาจากความอยากรู้อยากเห็น รายการที่สนใจมากที่สุด คือ กีฬาและข่าว นักเรียน
ได้เสนอให้มีรายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและสารคดีเรื่องน่ารู้ต่างๆให้มากยิ่งขึ้น

พรณสิย์ เทพลักษณ์เลขา (2507) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2506" โดยส่งแบบสอบถามไปยัง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 5 โรงเรียน จำนวน 465 คน พบว่า

1. นักเรียนชอบใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุและดูโทรทัศน์มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความชอบของนักเรียนระหว่างรายการวิทยุและโทรทัศน์แล้ว นักเรียนชอบชมโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ
2. เวลาที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดในวันหยุด คือ เวลา 11.00 น. ถึง 12.00 น.
3. เด็กนักเรียนส่วนมากสนใจ และ ชอบชมภาพยนตร์โทรทัศน์ประเภทโศกบาล และการ์ตูน
4. รายการที่นักเรียนต้องการให้จัดบ่อยครั้ง คือรายการทายปัญหา ตอบปัญหา เพราะรายการเหล่านี้ให้ความรู้รอบตัว และเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
5. รายการที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่าควรจะมีเพิ่ม คือ รายการดนตรีสากล
6. รายการที่นักเรียนส่วนมากไม่ชอบ คือ รายการโฆษณาสินค้า
7. เมื่อเปรียบเทียบรายการที่ผู้ปกครองและนักเรียนสนใจพบว่า ผู้ปกครองสนใจรายการข่าวและสารคดีเป็นอันดับแรกและชอบรายการภาพยนตร์เป็นอันดับรองลงมา ส่วนนักเรียนชอบและสนใจรายการภาพยนตร์บันเทิง เป็นอันดับแรก และสนใจรายการดนตรีเป็นอันดับรองลงมา
8. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ ประเภทลึกลับ สืบสวน และ ชอบละครประเภทตลกขบขัน

สุดา ธารงโชติ (2509) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตพระนคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพจากโรงเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 5 โรงเรียน ซึ่งมีนักเรียนชาย 207 คน นักเรียนหญิง 205 คน เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนในระดับนี้อย่างไร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชาย-หญิง ได้รับอิทธิพลจากวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ในชีวิตประจำวันมากพอสมควร
2. นักเรียนชาย-หญิงส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อมวลชน ทั้ง 4 ประเภท คือ เห็นว่าทำให้ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลิน
3. นักเรียนชาย-หญิงส่วนมากได้รับอิทธิพลในด้านการบันเทิงมากที่สุด ทางด้านการศึกษาเป็นอันดับรองลงมา
4. อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา นักเรียนชายและหญิง เห็นว่า ทำให้ผลการเรียนดีขึ้นปานกลาง
5. ความรู้ในวิชาสังคมศึกษาที่นักเรียนได้รับจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ดังกล่าว นักเรียนชาย-หญิง เห็นว่า ได้รับความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของสังคมมากที่สุด
6. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากให้คำแนะนำแก่บุตรธิดาในการดู การฟัง และการอ่านจากสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภทพอสมควร และผู้ปกครองของนักเรียนหญิงแนะนำมากกว่านักเรียนชาย

สุดา วิทย์พัฒนา (2510) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพ" ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครทั้งหมด 69 โรงเรียน จำนวนประชากรเป็นครูทั้งหมด 207 คน ที่ร่วมในรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา ชั้นประถมศึกษาตอนปลายได้รับแบบสอบถามคืนมา 195 ฉบับ ได้นำมาวิเคราะห์ โดยคิดเป็นร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ คือ

1. ครูมีทัศนคติที่ดีพอสมควรต่อการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนคร

กรุงเทพ

2. วิชาภาษาอังกฤษที่ประโยชน์ในการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมากกว่าวิชาอื่นๆ
3. มีปัญหาบางอย่างที่ทำให้ครูเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสอนในบางครั้ง เช่น สถานที่ไม่เหมาะสม เครื่องรับโทรทัศน์มีน้อย ขาดอุปกรณ์การสอน
4. ปัญหาเกี่ยวกับคู่มือครู ตารางสอนล่งช้าเกินไป ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปหาคำแนะนำเท่าที่ควร จึงทำให้ครูไม่เข้าใจวิธีการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาร่วมในการสอนได้

ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์ (2513) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" เพื่อที่จะวัดความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิง อีกทั้งต้องการทราบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในการชมรายการมากน้อยเพียงใด และมีความสนใจแตกต่างกันอย่างไร โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชายและหญิงในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์รวม 30 โรงเรียน เป็นจำนวน 950 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 500 คน นักเรียนหญิง 450 คน ผลการวิเคราะห์ความสนใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการกีฬา และภาพยนตร์กีฬาที่นักเรียนชอบชมมากที่สุด พบว่า

1. รายการกีฬาที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบชมมากที่สุด คือ ฟุตบอล นักเรียนชายชอบชมรายการฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 61.00 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 56.22 รองลงมาคือรายการมวยปล้ำนักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ 27.40 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 29.77 ส่วนอันดับที่สามได้แก่ รายการมวย นักเรียนชายชอบชมรายการนี้คิดเป็นร้อยละ 5.40 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 4.44 และรายการที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุดคือรายการกอล์ฟ นักเรียนชายที่ดูคิดเป็นร้อยละ 0.60 นักเรียนหญิงที่ดูคิดเป็นร้อยละ 0.22 เท่านั้น

2. นอกจากนี้รายการกีฬาอื่น ๆ ซึ่งหมายถึงรายการกีฬาที่ไม่ได้ระบุไว้ เช่น นักเรียนชายร้อยละ 1.80 ระบุว่าชอบรายการประเพณีโศคและคาราเต้มากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ 3.56 ระบุว่าชอบชมรายการประเพณีแข่งเรือใบและว่ายน้ำมากที่สุด ส่วนสาเหตุที่นักเรียนชอบชมรายการกีฬา หรือภาพยนตร์กีฬา มีดังนี้

1. นักเรียนชายร้อยละ 34.00 และนักเรียนหญิงร้อยละ 58.44 มีความคิดเห็นตรงกันว่าชมรายการกีฬาเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและพักผ่อนหย่อนใจ นักเรียนชายให้

เหตุผลว่าเพื่อเลียนแบบ และสังเกตเทคนิคในการเล่นกีฬาเพื่อนำไปใช้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 24.80 ให้นำเหตุผลว่าชมเพราะได้รับความรู้ทางกีฬาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 รู้จักวิธีออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 9.80 สามารถพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูงได้ ร้อยละ 6.80 และชมรายการกีฬาเพราะสนใจกีฬาประเภทต่าง ๆ อยู่แล้ว มีอัตราร้อยละ 3.80

2. นักเรียนหญิงร้อยละ 23.33 ให้นำเหตุผลว่า ได้รับความรู้ทางด้านกีฬามากขึ้นและสามารถพูดคุยกับเพื่อนฝูงได้ร้อยละ 7.30 และมีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ 4.89 และ 4.44 เท่านั้นที่นำเหตุผลว่าชมรายการกีฬาเพราะทำให้รู้วิธีออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง เพื่อเลียนแบบ และสังเกตเทคนิคในการเล่นกีฬา

ดวงแสง สุวรรณศรี (2515) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความสนใจของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อสื่อมวลชน การใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษาตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สื่อมวลชนเหล่านั้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 456 คน จาก 11 คณะ จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ปรากฏว่า

1. นิสิตส่วนมากมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านตนเอง ความสนใจในการดูรายการโทรทัศน์ปรากฏว่านิสิตดูรายการโทรทัศน์ทุกวันประมาณมากกว่า 1 ชั่วโมง
2. นิสิตส่วนมากดูรายการโทรทัศน์เวลาว่างหรือพักผ่อนและเลือกดูเฉพาะรายการที่น่าสนใจ รายการที่นิสิตสนใจในระดับมาก คือ รายการดนตรี ส่วนรายการอื่น ๆ เช่น สารคดีข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ภาพยนตร์เรื่องต่างๆ นิสิตสนใจในระดับปานกลาง
3. รายการโทรทัศน์ที่มีส่วนให้ประโยชน์ทางการศึกษาของนิสิตส่วนมากในระดับปานกลาง คือรายการสารคดี โฆษณาและบริการต่าง ๆ ข่าวประจำวัน และประจักษ์ปดาศาสตร์
4. แชนงความรู้ที่นิสิตส่วนใหญ่มองมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาการ จากรายการโทรทัศน์ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และศิลปะ

อารี วงศ์เดช (อ้างถึงใน ทศนีย์ ยาสมาน, 2519) "การสำรวจความสนใจและความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย" ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตครูศาสตร์มีความสนใจในการใช้โทรทัศน์ เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนและให้ความคิดเห็นว่ารายการโทรทัศน์เป็นการเรียนที่ให้ความสนุกเพลิดเพลินไปอย่างมากที่สุด
2. รายการโทรทัศน์ของประเทศไทยที่นิสิตดูแล้วเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาเอก-โท มากที่สุด คือรายการสารคดีภาษาอังกฤษร้อยละ 63.94 สารคดีญี่ปุ่นร้อยละ 51.81 สารคดีฝรั่งเศสร้อยละ 50.91 ชาวจากสถานีร้อยละ 56.67 วิเคราะห์ข่าวต่างแดนร้อยละ 46.06 รายการโทรทัศน์บางเรื่อง ร้อยละ 44.84 รายการเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อวิชาเอก-โท สังคมศึกษามาก นอกจากนี้ยังมีข่าวกีฬา ร้อยละ 49.39 ที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา
3. โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการศึกษาและด้านอื่น ๆ ของนิสิตคณะครูศาสตร์เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากนิสิตใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และส่วนใหญชอบฟังดนตรีรองลงมาชอบดูโทรทัศน์ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่ารายการโทรทัศน์ช่วยเสริมความรู้และบางรายการมีประโยชน์ต่อการเรียนของนิสิตมาก

ฉัตรชัย ยังพลจันทร์ (2520) ได้วิจัยเรื่อง "รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" เพื่อสำรวจค่าใช้จ่ายในการผลิตรายการโทรทัศน์ เพื่อศึกษารูปแบบของรายการที่มีคุณภาพ สัดส่วนของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาโดยผู้ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา นิสิต และประชาชน จำนวน 550 คน ผลการวิจัยส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการกีฬาพบว่า

1. กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อรายการกีฬามากที่สุด คือเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ รองลงมาคือมีความรู้ทางด้านกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้นและรู้วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องน้อยที่สุด
2. กลุ่มประชาชนผู้อยู่ในย่านที่พหุอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อรายการกีฬา คือ รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ มีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น และมีความรู้ทางด้านกีฬาน้อยที่สุด

จตุพร ทองอุ่น (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจในการชมและการนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสนใจในการชมและการนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนของครูระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300 คน ใช้แบบสอบถามในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีระดับความสนใจในการชมข่าวอยู่ในระดับปานกลาง และชมข่าวในช่วง 19.30-21.00 น.
2. ครูแต่ละกลุ่มวิชา ส่วนใหญ่มีความสนใจในการชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น ครูกลุ่มวิชาศิลปกรรมจะสนใจชมข่าวช่วง เช้ามากกว่า ครูกลุ่มวิชาพลานามัยและครูกลุ่มวิชาสังคมศึกษาจะสนใจชมข่าวต่างประเทศมากกว่าครูกลุ่มวิชาพลานามัย อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05
3. ครูนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอน นาน ๆ ครั้ง
4. ครูแต่ละกลุ่มวิชานำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเฉพาะครูในกลุ่มวิชาสังคมศึกษานำข่าวโทรทัศน์เกือบทุกประเภทตลอดจนรายการประกอบข่าว ไปใช้ในการสอนมากกว่าครูในกลุ่มวิชาอื่น ๆ
5. ครูนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอน โดยการแนะนำให้นักเรียนชมข่าวโทรทัศน์เป็นความรู้รอบตัว นำข่าวที่ได้ชมมาคุยให้นักเรียนฟัง และนำข่าวมาเล่าเป็นเกร็ดความรู้ประกอบเนื้อหาวิชา มากกว่าวิธีอื่น ๆ

วิชาการ จันทรโคตร (2533) ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 200 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 800 คนได้รับแบบสอบถามกลับคืน 946 ฉบับ ได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน คือ การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อ

ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬา การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ช่วย เพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬา การชมรายการทางโทรทัศน์มีผลต่อคุณธรรมและความประพฤติ และการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์มีผลต่อด้านนันทนาการ

2. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพลศึกษากับนักเรียน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกรายการ

จากการวิจัยในประเทศดังกล่าว จะ เห็นได้ว่ารายการกีฬาทางโทรทัศน์มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่ประชาชนต่อการเรียนพลศึกษาได้มาก ฉะนั้น ผู้ชมจะต้องใช้วิจารณญาณในการที่จะเลือกชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์เพื่อให้เกิดผลดีแก่ตนเอง รายการกีฬาทางโทรทัศน์จะมีผลอย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ชมต่อรายการกีฬาทางโทรทัศน์แต่ละประเภท ซึ่งจะส่งผลแก่ผู้ชมในทางที่แตกต่างกันออกไปอีก

งานวิจัยต่างประเทศ

บราซ (Brahce, 1970) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่" (A Study of Mass Communication Media Influence Upon the Adult Learner-Implication for Programing) เพื่อสำรวจหาความสำคัญ ของวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และวารสารต่างๆ ซึ่งถือเป็นสื่อการเรียน จากตัวอย่างประชากร 511 คน พบว่า

1. โทรทัศน์ วิทยุ มีอิทธิพลมาก แต่นักศึกษาผู้ใหญ่ก็ยังให้ความสำคัญ (หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ) มากกว่า เพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ความสำคัญต่อข้อมูลที่ได้รับ
3. สื่อมวลชนให้ประโยชน์ในทางบวก คือ ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาต่างๆ ที่ศึกษาอยู่จากการสื่อสารมวลชนซึ่งมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะ "ข่าว" สัมพันธ์ กับรายการทางสื่อมวลชนในชีวิตประจำวัน
4. นักศึกษาเป็นผู้ได้ประโยชน์จากข่าวและข้อมูลที่สำคัญจากสื่อมวลชนมากกว่าผู้คนที่ทั่วไป

5. การบริการจากสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์และวารสารต่างๆ ได้รับการกล่าวถึงมากกว่าการบริการจากหน่วยบริการการศึกษาผู้ใหญ่หน่วยบริการข้อมูลระดับอาชีพ หรือแหล่งที่เลือกสรรมาแล้วอย่างอื่นฯ ทั้งนี้จะพบว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิที่สนองความต้องการโดยตรงได้

6. สื่อมวลชนช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ในทางบวก โดยผู้ใช้เป็นแหล่งหาข้อมูล หรือแหล่งหาความรู้ในวิชาที่กำลังเรียนอยู่ โดยการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมเหล่านั้น

ปาล์มเมอร์ (Palmer, 1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก" (Formative Research in the Production of Children) เพื่อสำรวจลักษณะการเลือกชมรายการโทรทัศน์ และความแตกต่างของเด็กในแต่ละระดับในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กชั้นมัธยมศึกษาชมรายการโทรทัศน์สัปดาห์ละ 14 ชั่วโมง
2. เด็กจะเลือกชมรายการเฉพาะที่ตนเองสนใจเท่านั้น รสนิยม และความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของเด็กชายกับเด็กหญิงต่างกัน
3. เด็กส่วนใหญ่สนใจชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาไม่มากนัก

คอร์นีเลียส อาดีลานา โอกันมิลาด (Cornelius Adelana Ogunmilade, 1979) อ้างถึงงาน วันทีนีย์ ฤทธิคุปต์, 2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โทรทัศน์ในระดับอุดมศึกษา: การนำโทรทัศน์เพื่อการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโอพี ประเทศไนจีเรีย การศึกษาเฉพาะกรณี" เพื่อศึกษาการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยโอพี เพื่อจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในด้านที่เป็นประโยชน์มากที่สุดสำหรับผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาที่ได้เรียนหลักสูตรการศึกษาทั่วไปเมื่อ ปี ค.ศ. 1978 จำนวน 250 คนโดยผู้ใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินด้านการใช้ (Use) และผลกระทบ (Impact) ของการสอนหลักสูตรต่างๆ ทางโทรทัศน์ที่มีต่อทัศนคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Performance) ของนักศึกษา และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อโทรทัศน์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษามีการปฏิบัติทางด้านบวกต่อคุณภาพทางเทคนิคของโทรทัศน์ เพื่อ

การสอนในด้านภาพและ เสียงของการบรรยายทางโทรทัศน์

2. อาจารย์ที่สอนทางโทรทัศน์มีความคล่องแคล่วขณะพูดกับนักศึกษาและการบรรยายดำเนินไปด้วยดี
3. ร้อยละ 90 ของนักศึกษาชอบการสอนทางโทรทัศน์และการสอนดังกล่าวควรเริ่มหลังจากการบรรยายทางโทรทัศน์ทันทีหรือไม่นานนัก
4. นักศึกษาและอาจารย์ไม่พอใจเกี่ยวกับคำบรรยายประกอบภาพและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนทางโทรทัศน์
5. นักศึกษามีได้ใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการทบทวนบทเรียนโดยผู้ใช้ระบบโทรทัศน์ที่มีอยู่

แมคกราธ (McGrath, 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความตระหนักของผู้ปกครองถึงการใช้โทรทัศน์ และอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษา" (A Study of Parental Awareness of the Use of the Television and Its Influence of Elementary School Children) เพื่อศึกษาว่าผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนใน 3 ตำบลของเมืองแมสซาชูเซตส์ ได้แก่ สโตนแฮม (Stoneham) คิงสตัน (Kingston) และ โฮปเดล (Hopedale) พบว่า ผู้ปกครองตระหนักถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กและยอมรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาที่เด็กใช้ในการชมโทรทัศน์ และอิทธิพลทั่วไปและผู้ปกครองควรมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในปกครองของตนในการชมรายการต่าง ๆ

เมอร์ฟี (Murphy, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเรื่องโทรทัศน์ และความหมาย : การประเมินค่าด้านเจตนาารมณ์ ความสำคัญ สัญลักษณ์และความเข้าใจของผู้ชมที่ติดยการโทรทัศน์ และผู้ชมที่ไม่ถึงกับติดยการโทรทัศน์" (Television and Meaning: An Assesment of Internationality, Significance, Sympbols and Sense on Heavy and Light Television Viewers) เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อการดำรงชีวิตของประชาชน (People's Life-meaning System) โดยการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่เป็นผู้ชมที่ติดยการโทรทัศน์ และผู้ชมที่ไม่ถึงกับติดยการโทรทัศน์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มได้ให้คำอธิบายรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับความหมายของชีวิตคล้ายคลึงกัน ทั้งสองกลุ่มใช้รายการโทรทัศน์ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และแสดงแนวโน้มที่จะประพฤติ

ตามแบบอย่าง que แสดงในรายการโทรทัศน์ โดยใช่วิธีพิจารณาตนเอง (Self Reference) และการวิเคราะห์ในการตัดสินใจ และทั้งสองกลุ่มไม่ได้อาศัยวิธีการปรึกษาซึ่งกันและกัน หรืออาศัยทางพระเจ้า (Spiritual Means) ในการตัดสินใจ

ลีโอ (Leo, 1985) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ผลกระทบของการเผยแพร่กีฬาทางโทรทัศน์ต่อการเข้าร่วมกีฬาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา" (Media Impact of Sports Coverage on Collegiate Athletic Participation) การศึกษาในครั้งนี้เป็นการค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกีฬาที่ถ่ายทอดทางโทรทัศน์กับการมีส่วนร่วมทางกีฬาในสถาบันการศึกษาระดับสูง

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยใช้สถาบันการศึกษาระดับสูง 530 แห่งของสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยนานาชาติ (The National Association of Intercollegiate Athletic (NAIA)) และอีก 881 แห่งของสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ (The National Collegiate Athletic Association (NCAA)) ตัวแปรในการศึกษา คือ การเข้าร่วมของสถาบันต่างๆ ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีมาตรการทางกีฬาแตกต่างกันถึง 12 ประเภท และการครอบคลุมสื่อทางโทรทัศน์ในกีฬาแต่ละประเภท

การวิจัยจะพิจารณากีฬา 12 ประเภท ซึ่งถ่ายทอดทางโทรทัศน์จากปี 1953-1987 ข้อมูลนี้ได้รับรวบรวมจากคู่มือโทรทัศน์ (Television Guides) ได้แก่ กีฬาประเภท เบสบอล บาสเกตบอล โบวล์ ออเมริกันฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติกส์ ฮอกกี้ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส กรีฑาลู่และมวยปล้ำ

การวิเคราะห์ความถดถอยทางสถิติ (Regression) ได้สนับสนุนสมมุติฐาน ซึ่งสื่อโทรทัศน์มีผลกระทบต่อ การเข้าร่วมทางกีฬาในระดับอุดมศึกษา ในกีฬา 2-3 ประเภทเท่านั้น สำหรับทางสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยนานาชาติ (NAIA) มีกีฬาซึ่งเป็นผลดีและสำคัญ ได้แก่ ฟุตบอล และโบวล์ ส่วนกีฬาของสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ (NCAA) ซึ่งเป็นผลดีและสำคัญ ได้แก่ ฟุตบอล กรีฑาประเภทลู่ กอล์ฟ เทนนิส บาสเกตบอล ฮอกกี้และอเมริกันฟุตบอล ผลการวิจัยพบว่า กีฬามวยปล้ำของสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ (NCAA) และกรีฑาประเภทลู่ ยิมนาสติกส์ เทนนิส ฟุตบอล และ เนตบอล ของสมาคมนักกีฬาระดับวิทยาลัยนานาชาติ (NAIA) ได้มีการเข้าร่วมลดลง เมื่อมีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์เพิ่มขึ้น

ลูกัส และ เรียล (Lucas and Real อ้างถึงใน Coakley, 1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโทรทัศน์และโอลิมปิกเกมส์ (Television and Olympic Games) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ต้องการทราบว่าโทรทัศน์พึงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกหรือไม่
2. ต้องการทราบว่าผู้ที่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกต้องพึ่งโทรทัศน์หรือไม่
3. มีการเปลี่ยนแปลงในการแข่งขันกีฬานี้ๆ ตามความต้องการของโทรทัศน์หรือไม่

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานีโทรทัศน์ได้พึ่งกีฬาโอลิมปิกสำหรับรายได้ และรายการจะได้รายได้สูงมากจากการถ่ายทอด และทำให้รายการน่าสนใจ
2. พบว่าตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1972 นั้นคำตอบแทนจากสถานีโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งของรายได้คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ (International Olympic Committee) ทำให้คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันที่มีคุณภาพทั่วโลก ซึ่งหารายได้จากลิขสิทธิ์ของการถ่ายทอดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งจะให้ที่สมาคมนานาชาติ (International Federations) ส่วนที่ 2 จะให้ไปเพื่อโฆษณาความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ ดังนั้นแน่นอนที่สุดคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศต้องพึ่งโทรทัศน์

3. การเปลี่ยนแปลงในกีฬาโอลิมปิกมีผลมาจากโทรทัศน์เช่นเดียวกัน เช่น ตารางการแข่งขัน วัน และ เวลา เช่น ในปี ค.ศ. 1978 ทางคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศตัดสินใจที่จะทำให้อาโอลิมปิกดำเนินการแข่งขันยาวถึง 16 วัน แทนที่จะเป็น 15 วัน ทั้งนี้เพื่อที่จะไปจับลิ้นการแข่งขันในวันสุดสัปดาห์ทำให้เกิดมีผลต่อรายได้จากการโฆษณาเพิ่มขึ้น

จากการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวได้ว่า โทรทัศน์มีส่วนช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับทั้งครูผู้สอนและตัวนักเรียนว่ารายการทางโทรทัศน์ช่วยการเรียนการสอนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ต่างๆ จึงได้พยายามที่จะจัดรายการทางโทรทัศน์ให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชน ในส่วนของสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้พยายามหันมาใช้สื่อทางโทรทัศน์มากขึ้น เพื่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน